

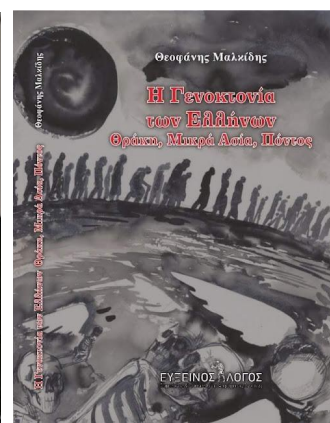
Дорогие друзья,

Прилагается статья ведущего греческого историка **Феофаниса Малкидиса**, специалиста и борца за признание Геноцида греков Востока, на тему **«Фракия и Турция»**. (информация на греческом и в переводе - google translation- на русском языках).

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

Η Θράκη και η Τουρκία

Όπως και όλος ο Ελληνισμός της Ανατολής, της Ιωνίας, της Καππαδοκίας, του Πόντου, έτσι και ο Ελληνισμός της Θράκης υπέστη ένα οργανωμένο και συστηματικό σχέδιο εξόντωσης, υπέστη μία άνευ προηγουμένου Γενοκτονία από την Τουρκία κατά την περίοδο 1908–1923, η οποία εξελίχθηκε σε τρεις χρονικές φάσεις: Στην περίοδο των Νεότουρκων (1908-1914), όπου οι διωγμοί συνάντησαν την πολιτική και στρατιωτική καθοδήγηση των Γερμανών συμμάχων τους, στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο (1914-1918), όταν η διεθνής σύρραξη χρησιμοποιήθηκε ως κάλυψη για μαζικά εγκλήματα και βίαιη, την υποχρεωτική στρατολόγηση των Θρακών σε «τάγματα εργασίας» (αμελέ ταμπουρού), που ουσιαστικά σήμαινε εξόντωση και τέλος την Κεμαλική περίοδο (1919–1923), με τα θύματα στη Θράκη να υπολογίζονται από 250.000 έως 300.000 προγόνους μας.

Η Συνθήκη της Λωζάνης του 1923 και η νέα κατάσταση που επικράτησε με την οριστική διευθέτηση των συνόρων στη Θράκη, δεν σταμάτησε τον τουρκικό εθνικισμό και τον κεμαλικό επεκτατισμό, οι οποίοι προέταξαν τον «Εθνικό Όρκο», ο οποίος αναφέρεται στη Θράκη ως κεντρικό στόχο.

Από τότε η Τουρκία δεν ασκεί απλώς μια τυχαία εξωτερική πολιτική στη Θράκη, αλλά χρησιμοποιεί ένα δίκτυο μηχανισμών και οργάνων (σήμερα και υβριδικής μορφής) με σκοπό τη δημιουργία συνθηκών συνδιοίκησης, την αμφισβήτηση της ελληνικής κυριαρχίας και την πλήρη χειραγώγηση των μουσουλμανικών μειονοτήτων και την μετατροπή της σε «τουρκική».

Είναι γενική παραδοχή ότι η Τουρκία χρησιμοποιεί τους μηχανισμούς διπλωματικής εκπροσώπησής της στη Θράκη ως τον κεντρικό συντονιστή όλων των κινήσεων στην περιοχή, υπερβαίνοντας σταθερά τα όρια που θέτει η Σύμβαση της Βιέννης για τις προξενικές σχέσεις και διπλωματικές σχέσεις.

Αυτοί οι μηχανισμοί λειτουργούν ως μια παράλληλη διοικητική δομή που επιχειρούν να ελέγξει την καθημερινότητα των μουσουλμάνων της Θράκης, από την οικονομική τους δραστηριότητα και τα θρησκευτικά τους καθήκοντα μέχρι τις πολιτικές τους επιλογές και τα πολιτισμικά γεγονότα, με τελευταίο κρούσμα την πρόσφατη βράβευση του Τούρκου προξένου από τον Δήμο Ιάσμου!

Είναι κοινός τόπος ότι η Τουρκία παρεμβαίνει ανοιχτά στις ελληνικές αυτοδιοικητικές, ευρωπαϊκές και εθνικές εκλογές, κατευθύνοντας ψήφους προς υποψηφίους (μουσουλμάνους και χριστιανούς) που κρίνονται αρεστοί ή ελεγχόμενοι από την Άγκυρα, με σκοπό να δημιουργηθεί μια συμπαγής πολιτική ομάδα πίεσης.

Παράλληλα, η θρησκεία αποτελεί το βασικότερο όχημα soft power της Τουρκίας στην περιοχή και ως απευθείας όργανο της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής, σε μία προσπάθεια αποκλεισμού των πιστών από την ελληνική κοινωνία και καλλιεργούν το αίσθημα ότι η «μητέρα πατρίδα» τους είναι η Τουρκία.

Οι μορφωτικοί και πολιτιστικοί σύλλογοι, αποτέλεσαν από παλιά μέρος του μηχανισμού της Τουρκίας τόσο στην περιοχή (π.χ. «Τουρκική Ένωση Ξάνθης», κ.ά.) όσο και εκτός (Ομοσπονδία «Τούρκων Δυτικής Θράκης Ευρώπης, Ένωση «Τούρκων» Δυτικής Θράκης Προύσσας κ.ά)

Αυτοί οι σύλλογοι λειτουργούν ως πλατφόρμες για τη διάδοση της τουρκικής εθνικής ιδέας, διοργανώνοντας εκδηλώσεις, επισκέψεις Τούρκων αξιωματούχων και συντηρώντας παράνομα σχολεία ή φροντιστήρια. Ασκούν κοινωνικό μποϊκοτάζ και ψυχολογική βία σε όσους μουσουλμάνους (κυρίως Πομάκους ή Ρομά) επιλέγουν να δηλώσουν την πραγματική τους καταγωγή και αρνούνται να αυτοπροσδιοριστούν ως «Τούρκοι».

Επιπλέον, είναι φανερό η προσπάθεια της Τουρκίας να εργαλειοποιήσει τη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης, επιχειρώντας να τη χαρακτηρίσει συλλήβδην ως «τουρκική». «Ξεχνά» ότι μειονότητα είναι θρησκευτική (όπως ορίζει η Συνθήκη της Λωζάννης) και αποτελείται από διαφορετικές ομάδες (Πομάκους, Ρομά και τουρκογενείς), τις ιδιαιτερότητες των οποίων η Άγκυρα προσπαθεί να ισοπεδώσει.

Στη σύγχρονη εποχή, ο τουρκικός μηχανισμός έχει επεκταθεί στο ψηφιακό πεδίο, αφού στο διαδίκτυο υπάρχουν εφημερίδες, ιστοσελίδες και ραδιοφωνικοί σταθμοί, που αναπαράγουν αυτούσια την τουρκική πολιτική.

Η οικονομία αποκτά το τελευταίο χρονικό διάστημα κεντρικό ρόλο για την τουρκική πολιτική στη Θράκη. Μέσω χρηματοδοτήσεων, η Άγκυρα έχει δημιουργήσει ένα μηχανισμό ελέγχου επιβάλλοντας συντηρητικά και εθνικιστικά πρότυπα. Έτσι η παρουσία τουρκικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων στη Θράκη διευκολύνει τη διοχέτευση κεφαλαίων και την παροχή δανείων με ευνοϊκούς όρους σε μειονοτικούς πολίτες, δημιουργώντας σχέσεις οικονομικής ομηρίας και εξάρτησης από την Άγκυρα. Μέσω ελεγχόμενων επιχειρηματιών ή κεφαλαίων, γίνεται προσπάθεια συστηματικής αγοράς οικιών, ξενοδοχείων, επιχειρήσεων εστίασης και υπηρεσιών υγείας καθώς και αγροτικών εκτάσεων σε στρατηγικά σημεία ειδικά στον Έβρο και την Αλεξανδρούπολη, αλλά και της Ροδόπης και της Ξάνθης.

Στα παραπάνω τουρκικά αφηγήματα για τη Θράκη, τα οποία εσχάτως έχουν συμπεριληφθεί στη «Γαλάζια Πατρίδα», αφού η Θράκη αποτελεί

κομβικό γεωστρατηγικό σημείο και η Άγκυρα επιδιώκει να δημιουργήσει συνθήκες «γκρίζας ζώνης» ή συνδιαχείρισης.

Παράλληλα με την ουσία υπάρχει και ο συμβολισμός: η Τουρκία επιμένει στη χρήση του όρου «Ελληνική Θράκη» αντί για «Δυτική Θράκη», αφού αυτός όρος χρησιμοποιείται για να προσεγγίσει και να ερμηνεύσει την περιοχή μέσα από την τουρκική πολιτική, γεωγραφική και ιδεολογική σκοπιά, αφήνοντας υπόνοιες για μια «αλύτρωτη» περιοχή που συνδέεται με την «Ανατολική Θράκη» της Τουρκίας. Αυτή την επιχειρηματολογία χρησιμοποίησε και η σχετική απόφαση ελληνικού δικαστηρίου, για να απαγορευτεί η λειτουργία ενός σωματείου οπαδών της Φενέρ Μπαχτσέ που είχε το προσωνύμιο «Δυτική Θράκη». (Τα νέα γραφεία των «Γκρίζων Λύκων» στην Κωνσταντινούπολη στεγάζονται στη οδό «Δυτικής Θράκης»....)

Συνοψίζοντας, παρότι διαβάζεται και ενδεχομένως προκαλεί κούραση, αφού αποτελεί επανάληψη την οποία κάνουμε συνεχώς, πρέπει ωστόσο να γράψουμε ξανά τα εξής: η ελληνική πολιτεία οφείλει να εφαρμόσει μια στιβαρή εθνική στρατηγική στη Θράκη, θωρακίζοντας την περιοχή οικονομικά και κοινωνικά, ώστε να αναχαιτιστεί η συστηματική προσπάθεια της Τουρκίας να ασκεί κηδεμονία και επιρροή εντός της ελληνικής επικράτειας. Η πράξη των συμπατριωτών μας μουσουλμάνων της Ξάνθης, οι οποίοι στη δίκη για τον προπηλακισμό του νόμιμου μουφτή, φώναξαν «Ελλάς Ελλάδα» και «Έξω οι Τούρκοι», δείχνει το δρόμο και την πολιτική.....

Και κάτι έσχατο αλλά όχι τελευταίο. Έχουμε αναδείξει πολλές φορές το ρόλο της τηλεόρασης και του κινηματογράφου που έχουν εισαχθεί ως όπλα της τουρκικής πολιτικής και η Θράκη δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Πριν λίγες προβλήθηκε στη Ριζούντα του Πόντου, στην ιδιαίτερη πατρίδα του Ερντογάν, η ταινία «Σαδίκ Αχμέτ». Η προβολή η οποία οργανώθηκε από το Κέντρο Νεότητας και την Εστία Πληροφοριών του Δήμου Ριζούντας, προσέλκυσε εκατοντάδες πολίτες, οικογένειες και κυρίως νέους, οι οποίοι κατέκλυσαν τον παραλιακό πεζόδρομο. Με φόντο τη θάλασσα και σε «εορταστικό» κλίμα, οι θεατές παρακολούθησαν μια εξαιρετικά προσεγμένη παραγωγή, η οποία παρουσιάζει τη δράση του ιατρού και ανεξάρτητου βουλευτή από τη Ροδόπη, εστιάζοντας μονομερώς στις δικαστικές του διαμάχες με τις ελληνικές αρχές, τη φυλάκισή του και τον «ύποπτο» –κατά την τουρκική ρητορική– θάνατό του στο τροχαίο του 1995, λίγο έξω από την Κομοτηνή.

Έτσι ο κινηματογράφος, ο οποίος αποτελεί εδώ και χρόνια όργανο πολιτικής της Τουρκίας (και) για τη Θράκη, συντηρείται η προσπάθεια της Άγκυρας να

εργαλειοποιήσει και να περάσει στην τουρκική κοινωνία το σενάριο της «καταπιεσμένης τουρκικής μειονότητας»....

Феофанис Малкидис. Профессор Университета Пантейон.

Фракия и Турция

Как и весь эллинизм Востока, Ионии, Каппадокии, Понта, так и эллинизм Фракии подвергся организованному и систематическому плану истребления, беспрецедентному геноциду со стороны Турции в период 1908–1923 годов, который развивался в три временных этапа: в период младотурок (1908–1914), когда преследования встречали политическое и военное руководство со стороны их немецких союзников, и в Первой мировой войне (1914–1918), когда международный конфликт использовался как прикрытие для массовых преступлений и насильственного принудительного набора фракийцев в «трудовые батальоны» (халатность) . тамбуру), что по сути означало истребление и конец кемалистского периода (1919–1923 гг.), при этом число жертв во Фракии оценивается в 250 000–300 000 наших предков.

Лозаннский договор 1923 года и новая ситуация, сложившаяся после окончательного урегулирования границ во Фракии, не остановили турецкий национализм и кемалистский экспансионизм, которые ставили во главу угла «Национальную присягу», в которой Фракия упоминается как центральная цель.

С тех пор Турция не просто проводила произвольную внешнюю политику во Фракии, а использовала сеть механизмов и институтов (сегодня также в гибридной форме) с целью создания условий для совместного управления , оспаривания греческого суверенитета и полного манипулирования мусульманскими меньшинствами, превращая их в «турецких».

Общепринято считать, что Турция использует свои механизмы дипломатического представительства во Фракии в качестве центрального координатора всех перемещений в регионе, постоянно превышая пределы, установленные Венской конвенцией о консульских и дипломатических отношениях.

Эти механизмы функционируют как параллельная административная структура, которая пытается контролировать повседневную жизнь

мусульман Фракии, от их экономической деятельности и религиозных обязанностей до политических решений и культурных мероприятий. Последним примером является недавнее назначение турецкого консула муниципалитетом Ясмаса!

Общеизвестно, что Турция открыто вмешивается в местные , европейские и национальные выборы в Греции, направляя голоса за кандидатов (мусульман и христиан), которые, по мнению Анкары, пользуются ее симпатией или находятся под ее контролем, с целью создания мощной политической группы давления.

В то же время религия является основным инструментом мягкой силы. Влияние Турции в регионе и использование ее в качестве прямого инструмента турецкой внешней политики направлены на исключение верующих из греческого общества и культивирование чувства, что их «родиной» является Турция.

Образовательные и культурные объединения уже давно являются частью механизма Турции как в регионе (например, «Турецкое объединение Ксанти» и др.), так и за его пределами (Федерация «Турков Западной Фракии Европы», Союз «Турков» Западной Фракии и Пруссии). и т. д.)

Эти объединения функционируют как платформы для распространения турецкой национальной идеи, организуя мероприятия, визиты турецких чиновников и поддерживая нелегальные школы или центры репетиторства. Они практикуют социальный бойкот и психологическое насилие в отношении тех мусульман (в основном помаков или рома), которые решают заявить о своем истинном происхождении и отказываются идентифицировать себя как «турков».

Более того, очевидна попытка Турции использовать мусульманское меньшинство Фракии в своих интересах, пытаясь охарактеризовать его в целом как «турецкое». Турция «забывает», что меньшинство является религиозным (как определено Лозаннским договором) и состоит из различных групп (помаки , рома и люди турецкого происхождения), специфику которых Анкара пытается сгладить.

В современную эпоху турецкий политический механизм расширился и в цифровую сферу: в интернете существуют газеты, веб-сайты и радиостанции, которые воспроизводят турецкую политику такой, какая она есть.

В последнее время экономика Фракии приобрела центральное значение для турецкой политики. Анкара, используя финансирование, создала механизм контроля, навязывая консервативные и националистические стандарты. Таким образом, присутствие турецких финансовых институтов во Фракии облегчает переток капитала и предоставление кредитов на льготных условиях гражданам из числа меньшинств, создавая отношения экономического заложничества и зависимости от Анкары. Через контролируемых предпринимателей или фонды предпринимаются попытки систематически скупать дома, гостиницы, предприятия общественного питания и здравоохранения, а также сельскохозяйственные земли в стратегически важных местах, особенно в Эвросе и Александруполисе, а также в Родопах и Ксанти.

В приведенных выше турецких нарративах о Фракии, которые недавно были включены в «Голубую родину», поскольку Фракия является ключевым геостратегическим пунктом, а Анкара стремится создать условия «серой зоны» или совместного управления .

Помимо содержания, здесь присутствует и символизм: Турция настаивает на использовании термина «Греческая Фракия» вместо «Западная Фракия», поскольку этот термин используется для подхода к региону и его интерпретации с турецкой политической, географической и идеологической точки зрения, что порождает подозрения в существовании «неосвобожденного» региона, связанного с турецкой «Восточной Фракией». Этот аргумент также был использован в соответствующем решении греческого суда о запрете деятельности фан-клуба «Фенербахче» , имевшего прозвище «Западная Фракия». (Новые офисы «Серых волков» в Стамбуле расположены на улице «Западная Фракия»...)

В заключение, хотя текст читабелен и, возможно, утомителен, поскольку это постоянное повторение, тем не менее, мы должны повторить следующее еще раз: Греческое государство должно разработать и реализовать прочную национальную стратегию во Фракии, обеспечив экономическую и социальную защиту региона, чтобы остановить систематические попытки Турции установить свой контроль и влияние на греческой территории. Действия наших мусульманских соотечественников из Ксанти, которые во время процесса по импичменту законного муфтия кричали «Греция, Греция!» и «Долой турок!», показывают путь и политику...

И наконец, что не менее важно. Мы неоднократно подчеркивали роль телевидения и кино, которые были введены в качестве оружия турецкой

политики, и Фракия не стала исключением. Несколько дней назад в Ризунте Понта, родном городе Эрдогана, был показан фильм «Садиг Ахмет». Показ, организованный Молодежным и информационным центром муниципалитета Ризунты, привлёк сотни горожан, семей и, главным образом, молодежи, которые заполнили прибрежную пешеходную улицу. На фоне моря и в «праздничной» атмосфере зрители наблюдали за чрезвычайно тщательной постановкой, которая представляет действия врача и независимого депутата от Родоп, сосредоточившись исключительно на его судебных спорах с греческими властями, его заключении в тюрьму и его «подозрительной» – по турецкой риторике – смерти в автомобильной аварии 1995 года недалеко от Комотины.

Таким образом, кинематограф, который на протяжении многих лет был инструментом турецкой политики (и) для Фракии, поддерживает стремление Анкары использовать и передавать турецкому обществу сценарий «угнетенного турецкого меньшинства»...

Αγαπητοί φίλοι,

Παρατίθεται άρθρο του διακεκριμένου Έλληνα ιστορικού **Θεοφάνη Μαλκίδη**, γνωστού μαχητή για το ζήτημα μας αναγνώρισης μας Γενοκτονίας των Ελλήνων μας Ανατολής, με θέμα **«Η Θράκη και η Τουρκία»**.

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

Η Θράκη και η Τουρκία

Όπως και όλος ο Ελληνισμός της Ανατολής, της Ιωνίας, της Καππαδοκίας, του Πόντου, έτσι και ο Ελληνισμός της Θράκης υπέστη ένα οργανωμένο και συστηματικό σχέδιο εξόντωσης, υπέστη μία άνευ προηγουμένου Γενοκτονία από την Τουρκία κατά την περίοδο 1908–1923, η οποία εξελίχθηκε σε τρεις χρονικές φάσεις: Στην περίοδο των Νεότουρκων (1908-1914), όπου οι

διωγμοί συνάντησαν την πολιτική και στρατιωτική καθοδήγηση των Γερμανών συμμάχων τους, στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο (1914-1918), όταν η διεθνής σύρραξη χρησιμοποιήθηκε ως κάλυψη για μαζικά εγκλήματα και βίαιη, την υποχρεωτική στρατολόγηση των Θρακών σε «τάγματα εργασίας» (αμελέ ταμπουρού), που ουσιαστικά σήμαινε εξόντωση και τέλος την Κεμαλική περίοδο (1919–1923), με τα θύματα στη Θράκη να υπολογίζονται από 250.000 έως 300.000 προγόνους μας.

Η Συνθήκη της Λωζάνης του 1923 και η νέα κατάσταση που επικράτησε με την οριστική διευθέτηση των συνόρων στη Θράκη, δεν σταμάτησε τον τουρκικό εθνικισμό και τον κεμαλικό επεκτατισμό, οι οποίοι προέταξαν τον «Εθνικό Όρκο», ο οποίος αναφέρεται στη Θράκη ως κεντρικό στόχο.

Από τότε η Τουρκία δεν ασκεί απλώς μια τυχαία εξωτερική πολιτική στη Θράκη, αλλά χρησιμοποιεί ένα δίκτυο μηχανισμών και οργάνων (σήμερα και υβριδικής μορφής) με σκοπό τη δημιουργία συνθηκών συνδιοίκησης, την αμφισβήτηση της ελληνικής κυριαρχίας και την πλήρη χειραγώγηση των μουσουλμανικών μειονοτήτων και την μετατροπή της σε «τουρκική».

Είναι γενική παραδοχή ότι η Τουρκία χρησιμοποιεί τους μηχανισμούς διπλωματικής εκπροσώπησής της στη Θράκη ως τον κεντρικό συντονιστή όλων των κινήσεων στην περιοχή, υπερβαίνοντας σταθερά τα όρια που θέτει η Σύμβαση της Βιέννης για τις προξενικές σχέσεις και διπλωματικές σχέσεις.

Αυτοί οι μηχανισμοί λειτουργούν ως μια παράλληλη διοικητική δομή που επιχειρούν να ελέγξει την καθημερινότητα των μουσουλμάνων της Θράκης, από την οικονομική τους δραστηριότητα και τα θρησκευτικά τους καθήκοντα μέχρι τις πολιτικές τους επιλογές και τα πολιτισμικά γεγονότα, με τελευταίο κρούσμα την πρόσφατη βράβευση του Τούρκου προξένου από τον Δήμο Ιάσμου!

Είναι κοινός τόπος ότι η Τουρκία παρεμβαίνει ανοιχτά στις ελληνικές αυτοδιοικητικές, ευρωπαϊκές και εθνικές εκλογές, κατευθύνοντας ψήφους προς υποψηφίους (μουσουλμάνους και χριστιανούς) που κρίνονται αρεστοί ή ελεγχόμενοι από την Άγκυρα, με σκοπό να δημιουργηθεί μια συμπαγής πολιτική ομάδα πίεσης.

Παράλληλα, η θρησκεία αποτελεί το βασικότερο όχημα soft power της Τουρκίας στην περιοχή και ως απευθείας όργανο της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής, σε μία προσπάθεια αποκλεισμού των πιστών από την ελληνική κοινωνία και καλλιεργούν το αίσθημα ότι η «μητέρα πατρίδα» τους είναι η Τουρκία.

Οι μορφωτικοί και πολιτιστικοί σύλλογοι, αποτέλεσαν από παλιά μέρος του μηχανισμού της Τουρκίας τόσο στην περιοχή (π.χ. «Τουρκική Ένωση Ξάνθης», κ.ά.) όσο και εκτός (Ομοσπονδία «Τούρκων Δυτικής Θράκης Ευρώπης, Ένωση «Τούρκων» Δυτικής Θράκης Προύσσας κ.ά)

Αυτοί οι σύλλογοι λειτουργούν ως πλατφόρμες για τη διάδοση της τουρκικής εθνικής ιδέας, διοργανώνοντας εκδηλώσεις, επισκέψεις Τούρκων αξιωματούχων και συντηρώντας παράνομα σχολεία ή φροντιστήρια. Ασκούν κοινωνικό μποϊκοτάζ και ψυχολογική βία σε όσους μουσουλμάνους (κυρίως Πομάκους ή Ρομά) επιλέγουν να δηλώσουν την πραγματική τους καταγωγή και αρνούνται να αυτοπροσδιοριστούν ως «Τούρκοι».

Επιπλέον, είναι φανερό η προσπάθεια της Τουρκίας να εργαλειοποιήσει τη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης, επιχειρώντας να τη χαρακτηρίσει συλλήβδην ως «τουρκική». «Ξεχνά» ότι μειονότητα είναι θρησκευτική (όπως ορίζει η Συνθήκη της Λωζάννης) και αποτελείται από διαφορετικές ομάδες (Πομάκους, Ρομά και τουρκογενείς), τις ιδιαιτερότητες των οποίων η Άγκυρα προσπαθεί να ισοπεδώσει.

Στη σύγχρονη εποχή, ο τουρκικός μηχανισμός έχει επεκταθεί στο ψηφιακό πεδίο, αφού στο διαδίκτυο υπάρχουν εφημερίδες, ιστοσελίδες και ραδιοφωνικοί σταθμοί, που αναπαράγουν αυτούσια την τουρκική πολιτική.

Η οικονομία αποκτά το τελευταίο χρονικό διάστημα κεντρικό ρόλο για την τουρκική πολιτική στη Θράκη. Μέσω χρηματοδοτήσεων, η Άγκυρα έχει δημιουργήσει ένα μηχανισμό ελέγχου επιβάλλοντας συντηρητικά και εθνικιστικά πρότυπα. Έτσι η παρουσία τουρκικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων στη Θράκη διευκολύνει τη διοχέτευση κεφαλαίων και την παροχή δανείων με ευνοϊκούς όρους σε μειονοτικούς πολίτες, δημιουργώντας σχέσεις οικονομικής ομηρίας και εξάρτησης από την Άγκυρα. Μέσω ελεγχόμενων επιχειρηματιών ή κεφαλαίων, γίνεται προσπάθεια συστηματικής αγοράς οικιών, ξενοδοχείων, επιχειρήσεων εστίασης και υπηρεσιών υγείας καθώς και αγροτικών εκτάσεων σε στρατηγικά σημεία ειδικά στον Έβρο και την Αλεξανδρούπολη, αλλά και της Ροδόπης και της Ξάνθης.

Στα παραπάνω τουρκικά αφηγήματα για τη Θράκη, τα οποία εσχάτως έχουν συμπεριληφθεί στη «Γαλάζια Πατρίδα», αφού η Θράκη αποτελεί κομβικό γεωστρατηγικό σημείο και η Άγκυρα επιδιώκει να δημιουργήσει συνθήκες «γκρίζας ζώνης» ή συνδιαχείρισης.

Παράλληλα με την ουσία υπάρχει και ο συμβολισμός: η Τουρκία επιμένει στη χρήση του όρου «Ελληνική Θράκη» αντί για «Δυτική Θράκη», αφού αυτός όρος χρησιμοποιείται για να προσεγγίσει και να ερμηνεύσει την περιοχή μέσα από την τουρκική πολιτική, γεωγραφική και ιδεολογική σκοπιά,

αφήνοντας υπόνοιες για μια «αλύτρωτη» περιοχή που συνδέεται με την «Ανατολική Θράκη» της Τουρκίας. Αυτή την επιχειρηματολογία χρησιμοποίησε και η σχετική απόφαση ελληνικού δικαστηρίου, για να απαγορευτεί η λειτουργία ενός σωματίου οπαδών της Φενέρ Μπαχτσέ που είχε το προσωνύμιο «Δυτική Θράκη». (Τα νέα γραφεία των «Γκρίζων Λύκων» στην Κωνσταντινούπολη στεγάζονται στη οδό «Δυτικής Θράκης»....)

Συνοψίζοντας, παρότι διαβάζεται και ενδεχομένως προκαλεί κούραση, αφού αποτελεί επανάληψη την οποία κάνουμε συνεχώς, πρέπει ωστόσο να γράψουμε ξανά τα εξής: η ελληνική πολιτεία οφείλει να εφαρμόσει μια στιβαρή εθνική στρατηγική στη Θράκη, θωρακίζοντας την περιοχή οικονομικά και κοινωνικά, ώστε να αναχαιτιστεί η συστηματική προσπάθεια της Τουρκίας να ασκεί κηδεμονία και επιρροή εντός της ελληνικής επικράτειας. Η πράξη των συμπατριωτών μας μουσουλμάνων της Ξάνθης, οι οποίοι στη δίκη για τον προπηλακισμό του νόμιμου μουφτή, φώναξαν «Ελλάς Ελλάς» και «Έξω οι Τούρκοι», δείχνει το δρόμο και την πολιτική.....

Και κάτι έσχατο αλλά όχι τελευταίο. Έχουμε αναδείξει πολλές φορές το ρόλο της τηλεόρασης και του κινηματογράφου που έχουν εισαχθεί ως όπλα της τουρκικής πολιτικής και η Θράκη δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Πριν λίγες προβλήθηκε στη Ριζούντα του Πόντου, στην ιδιαίτερη πατρίδα του Ερντογάν, η ταινία «Σαδίκ Αχμέτ». Η προβολή η οποία οργανώθηκε από το Κέντρο Νεότητας και την Εστία Πληροφοριών του Δήμου Ριζούντας, προσέλκυσε εκατοντάδες πολίτες, οικογένειες και κυρίως νέους, οι οποίοι κατέκλυσαν τον παραλιακό πεζόδρομο. Με φόντο τη θάλασσα και σε «εορταστικό» κλίμα, οι θεατές παρακολούθησαν μια εξαιρετικά προσεγμένη παραγωγή, η οποία παρουσιάζει τη δράση του ιατρού και ανεξάρτητου βουλευτή από τη Ροδόπη, εστιάζοντας μονομερώς στις δικαστικές του διαμάχες με τις ελληνικές αρχές, τη φυλάκισή του και τον «ύποπτο» –κατά την τουρκική ρητορική– θάνατό του στο τροχαίο του 1995, λίγο έξω από την Κομοτηνή.

Έτσι ο κινηματογράφος, ο οποίος αποτελεί εδώ και χρόνια όργανο πολιτικής της Τουρκίας (και) για τη Θράκη, συντηρείται η προσπάθεια της Άγκυρας να εργαλειοποιήσει και να περάσει στην τουρκική κοινωνία το σενάριο της «καταπιεσμένης τουρκικής μειονότητας»....

